

ХУЛОСАИ
ШҶҶРОИ ДИССЕРТАТСИОНИИ 6D. КОА-028-И НАЗДИ ДОНИШГОҶИ
ДАВЛАТИИ ОМЎЗГОРИИ ТОҶИКИСТОН БА НОМИ
САДРИДДИН АЙНӢ

дар бораи диссертатсия барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои
филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01. -Адабиёти тоҷик

Парвандаи аттестатсионии №_____

Қарори Шӯрои диссертатсионӣ аз 06 майи соли 2020

Дар бораи ба шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон Салимиён Озар Саидзод додани дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01 -Адабиёти тоҷик.

Диссертатсияи Салимиён Озар Саидзод дар мавзӯи “ Мафҳуми “ғам” ва омилҳои ғамбарангез дар маснавиёти Мирзо Абдулқодири Бедил” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01 - Адабиёти тоҷик аз тарафи Шӯрои диссертатсионии 6D. КОА-028-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садрӣддин Айнӣ (ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 121) барои химоя пазируфта шудааст (Протоколи №35 аз 07.01.2021).

Диссертант Салимиён Озар Саидзод, соли таваллудаш сздаҳуми декабри соли 1968, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Соли 1993 ба факултети таърих ва филологияи ДДК ба номи Абӯабдулоҳи Рӯдакӣ дохил шуда, соли 1998 онро бо ихтисоси филолог, таърихӣ, забон ва адабиёти тоҷик хатм намудааст.

Аз соли 1998 ба ҳайси сарнозири маркази матбуоти Раёсати корҳои дохилаи вилояти Хатлон ва аз соли 2008 то имрӯз ба ҳайси сардабири маҷаллаи таълимию маърифатӣ ва иттилоотии “Мактаб” фаъолият дорад.

Диссертатсия дар кафедраи адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав ба анҷом расидааст (Протоколи №4 аз 30.11.2019).

Роҳбари илмӣ: Тағоймуродов Рустам Ҳакимович - доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи адабиёти тоҷики факултети филологияи тоҷики ДДБ ба номи Носири Хусрав.

Муқарризонии расмӣ:

- Саидҷаъфаров Озод Шовалиевич - доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи молия ва иқтисоди Тоҷикистон;

- **Муҳаммадиев Шамсиддин Муродович** - номзади илмҳои филологӣ, дотсент, ходими пешбари илмии шуъбаи таърихи адабиёти Институти забон ва адабиёти ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакии АМИ Тоҷикистон.
- **Муассисаи пешбар:** Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи Бобочон Ғафуров.

Дар тақризи муассисаи пешбар - Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи Бобочон Ғафуров омадааст, ки диссертатсияи номзади Салимиён Озар Саидзод дар мавзӯи “Мафҳуми “ғам” ва омилҳои ғамбарангез дар маснавиёти Мирзо Абдулқодири Бедил” яке аз аввалин пажӯҳишҳои эътироф мегардад, ки ба таври ҷудогона ба таҳқиқи як мавзӯи мустақил дар заминаи маснавиҳои Абулмаънонӣ ихтисос ёфтааст. Нуктаи қобили таъкид он аст, ки интихоби мавзӯи диссертатсия низ тамоюлҳои муҳими тозагии таҳқиқотро муайян месозад, зеро аз пажӯҳишҳои анҷомёфта маълум аст, то кунун ҷанбаҳои раваншинуосии шеър ба таври зарурӣ ба риштаи таҳқиқ қашида нашудааст.

Ба таври куллӣ, тадқиқоти анҷомдодаи Салимиён Озар Саидзод пажӯҳиши мукаммали анҷомёфта буда, тамоюли муҳими тадқиқотӣ дар заминаи раваншинуосии адабиёт маҳсуб мешавад ва бо тақия ба сарчашмаҳои муҳиму арзишманд истиқлоли нақду назарҳои фардӣ муаллифро дар ҷараёни баҳсу баррасиҳои илмӣ фаро мегирад.

Дар баробари дастовардҳои муҳими илмӣ дар рисола камбудиву норасоӣҳо низ ба ҷашм мерасанд, ки рафъи онҳо ба салоҳи қори диссертант буда, ҷихати афзудани арзиши илмиву амалии он мусоидат мекунад.

1. Дар қисмати дараҷаи омӯхта шудани мавзӯ ба ҳамаи таҳқиқоти марбут ба Бедил ва раваншинуосии адабиёт тавсифу баррасӣ шудаанд. Хоса, дар баҳши бедилшинуосӣ ишорат ва истифода аз китоби пажӯҳишгари афғонистонӣ Саид Нурулҳаққи Қовиш «Инсоншинуохтии Бедил» ба ҷашм нарасид, ки дар се муҷаллад ба нашр расида, дар ҷанд баҳше аз он, аз ҷумла қисматҳои «Ноҳушояндии натоиҷи орзуи худороии вучуд» ва «Зиндагӣ ё озори орзуҳо» матолиби марбут ба меҳвари баррасиҳои илмӣ диссертатсия баён шудаанд. Аз ҷумлаи таҳқиқоти дар заминаи мабоҳиси марбут ба раваншинуосии адабиёт анҷомшуда бошад, бештар пажӯҳишҳои донишмандони рус таъкид шудаанд. Ҳол он ки ҷанд рисола ва мақолаҳо дар адабиётшинуосии кишварҳои форсизабон ба қалам омадаанд, ки аз ҷумлаи онҳо рисолаи доктор PhD Қулоҳчиён Фотима «Носталжӣ дар шеъри классики ирфонӣ» (Саной, Аттот, Низомӣ ва Мавлавӣ), мақолаҳои Бобопури Заҳро ва Бобосафари Алиасфар «Носталжӣ дар шеъри Баҳор», Баҳодур Боқирӣ ва Фотима Таваккулӣ «Баррасӣ ва таҳлили носталжӣ дар маҷмӯаи ашъори Қайсари Аминпур» ба шумор мераванд.

2. Дар фасли аввали боби аввали диссертатсия, ки «Ҷойгоҳи ғам дар адён ва асотир» унвон гирифтааст, диссертант аввал баҳсро аз адёни қухани Ҳинд шурӯъ намуда, сипас, якбора ба фарҳанги исломӣ ворид мешавад,

баъдан дубора боз ба таълимоти чараёнҳои аҳди бостони эрониву юнонӣ баргашта, пасон ба баррасии мавзӯ дар таълимоти масеҳӣ ва кутуби исломӣ мепардозад. Ба мушоҳида мерасад, ки то чое мураттабии баёни мавзӯ риоят нашудааст. Бехтар мебуд, дар ин қисмат меёри замони ба эътибор гирифта шуда, баррасиҳо мураттабан аз марҳилаи асотирии ҷаҳоншиносӣ шурӯ гардида, баъдан дар таълимоти динӣ ва осори аҳли тасаввуф идомат менамуд.

3. Диссертатсия чун «Мафҳуми «ғам» ва омилҳои ғамбарангез дар маснавиёти Бедил» унвон гирифтааст, бехтар мебуд, ки дар аввали боби дувуми диссертатсия ба таври иҷмолӣ масъалаи шинохти мавҳуми ғам дар ашъори Бедил аз ҷанд зовия баррасӣ мешуд. Чунонки диссертант ҳам ишорат кардааст, дар маснави «Тилисми ҳайрат» яке аз қаҳрамонони он Ғам мебошад, имкон дошт, ки худ масъалаи зарурати офариниши образи ғам дар ин маснавӣ ва таъбиру таркибҳои офаридаи Бедил дар таркиби осори ӯ чун «ғамобод», «ғамхона», «ғамкада», «ғампарвард», «ғампеша» ва амсоли ин ба таври алоҳида бар риштаи таҳқиқ кашида шавад.

4. Дар баъзе аз саҳифаҳои диссертатсия (57, 59, 61, 63, ...) бештар абёти шоҳид зикр гардида, таҳлилҳо камтар ба мушоҳида мерасанд. Ҳатто гоҳе танҳо ба як ҷумлаи хеле кӯтоҳ шарҳи абёти мазкур анҷом ёфтааст. Масалан, дар саҳ. 59 диссертант бо зикри «Парвона дар посух мегӯяд» абёти шоҳидро ба ҳам мепайвандад. Ё дар саҳ. 78 бо зикри ҷумлаи «Абёти зер бозгӯи бетобии Фараҳ хангоми печиданаш ба носталжист» иктифо менамояд. Хуб мешуд, ки дар ин сухуф ҷанбаҳои таҳлилии тавассути таҳқиқ дар заминаи хунари шоирии Бедил дар баёну шарҳи мавзӯ тақвият дода мешуд.

5. Боби сеवуми диссертатсия аз 8 фасл таркиб ёфтааст, аммо ба мушоҳида мерасад, ки таносуби куллии онҳо ҳамгун нестанд. Се фасли охири боб ҳамагӣ 7 саҳифаро ташкил медиҳанд. Бехтар мебуд, ки ҳар се фасл дар ҳаҷми як фасл ҷобачогузорӣ мешуданд. Дар баробари ин, чун боби мазкур «Омилҳои ғамбарангез ва ғоятшиносии онҳо дар маснавиҳои Бедил» унвон гирифтааст, ба назари мо, дар номи фаслҳои 1 то 5 дубора такрори ибораҳои «ба ҳайси авомили ғамбарангез», «чун омилҳои ғамзо», «ҳамчун асбоби ғам», «накши онҳо дар падидоии ғам», «ба ҳайси ду абзори ғамсоз» зарурат надорад.

6. Дар китобномаи диссертатсия низ баъзе камбудихо ба назар мерасанд. Аз ҷумла, гоҳо тартиби зикри ному насаби муаллифони осор тибқи талабот сурат нагирифтааст. Масалан, дар қисмати сарчашмаҳо тартиби зикри ному насаб нахуст ба шакли Бедил, Мирзо Абдулқодир..., рафтааст. Баъдан ному насаби баъзе шоирон ба ин сурат омада: Ғании Кашмирӣ..., Назирии Нишопурӣ ва ғайра. Ин тартиб асосан дар саҳ. 161 дида мешавад.

7. Дар матни диссертатсия ғалатҳои имлоӣ ва техникӣ (саҳ. 29, 31, 32, 44, 57, 62, 77, 152, 170...) низ ба назар мерасанд, ки ислоҳи онҳо ба салоҳи кори диссертант мебошанд.

Диссертатсияи номзадии Салимиён Озар Саидзод «Мафҳуми «ғам» ва омилҳои ғамбарангез дар маснавиёти Мирзо Абдулқодирӣ Бедил» барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01.

- Адабиёти тоҷик таҳқиқоти анҷомёфта махсуб гардида, ҷавобгӯ ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аст ва муаллифи он Салимиён Озар Саидзод сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.01.- Адабиёти тоҷик мебошад.

Диссертант 7 мақола ба таъб расонидааст, ки 4-тои он дар маҷаллаҳои тақризшавандаи ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷоп шудаанд. Номгӯи муҳимтарин қорҳое, ки муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос менамоянд, чунин аст:

1. Салимов М.С. Шоире бо ашъор ва рӯзгори муаммой // Салимов М.С. / Паёми Донишгоҳи давлатии Қўрғонтеппа ба номи Носири Хусрав. Маҷаллаи илмӣ (баҳши илмҳои гуманитарӣ ва иқтисодӣ). – Қўрғонтеппа, 2017. – №1/3 (47). – С. 10-17.

2. Салимов М.С. Ғами ғурбат аз нигоҳи Бедил // Салимов М.С. / Паёми Донишгоҳи давлатии Қўрғонтеппа ба номи Носири Хусрав. Маҷаллаи илмӣ (баҳши илмҳои гуманитарӣ ва иқтисодӣ). – Қўрғонтеппа, 2018. – №1/2 (53) – С.37-40.

3. Салимов М.С. Ғамҳои гурезнопазир дар маснавиҳои Бедил // Салимов М.С. / Паёми Донишгоҳи давлатии Қўрғонтеппа ба номи Носири Хусрав. Маҷаллаи илмӣ (баҳши илмҳои гуманитарӣ ва иқтисодӣ). – Қўрғонтеппа, 2019. – №1/3 (65) – С.78-82.

4. Салимиён О.С. Ғамҳои гурезнопазир дар маснавиҳои Бедил // Салимиён О.С. / Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Маҷаллаи илмӣ (баҳши илмҳои филологӣ). - Душанбе, “Сино”, 2019. – №8. – С. 205-207.

Ба автореферати диссертатсия тақризҳои зерин ворид шудаанд:

- **Сирочиддини Эмомалӣ**, доктори илмҳои филологӣ, профессори кафедраи назария ва адабиёти навини форсӣ-тоҷикӣ факултети филологияи ДМТ.

Тақриз мусбат буда, дар он зикр мешавад, ки мавзӯи диссертатсияи номзадии Салимиён Озар дастнохӯрда буда, барои онҳое, ки минбаъд ба равшаншинохтии адабӣ даст мезананд, ба гунаи як манбаи илмӣ бозғатимод метавонад хидмат кунад.

Бо вучуди ин, дар диссертатсия баъзе камбудихо ва нуқсонҳо ба назар мерасанд:

1. Шарҳи муфассалтари абёти овардашуда аз маснавиёти Бедил, ки диссертант аз онҳо истифода кардааст. Дар баъзе мавридҳо пораҳои абёт бо як ё ду ҷумла шарҳ ёфтаанд. Бо чунин ҳолатҳо дар саҳифаҳои 78, 80 ва 126 дучор омадан мумкин аст.

2. Дар диссертатсия баъзе хатоҳои китобатӣ ва имлоӣ ҷой доранд.

3. Фаслҳои охири боби 111 ҳамагӣ чанд саҳифаро дар бар мегиранд. Шояд норасоии мавод дар маснавиҳои мавриди таҳқиқ боиси чунин мухтасаргӯӣ шуда бошад, ба ҳар ҳол шарҳи бештари мавзӯ дар ин фаслҳо аз ғоида ҳолӣ нест.

Мухриддин Низомӣ, доктори илмҳои филологӣ, ректори Муассисаи давлатии таълимии “Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати ба номи Мирзо Турсунзода”.

Тақриз асосан мусбат буда, дар он қайд гардидааст, ки дар баробари муҳассаноташ дар диссертатсия баъзе камбудихо ба назар мерасанд:

1. Хуб мешуд, ки муҳаққиқ дар фасли алоҳида ба таҳлилу баррасии таркибҳои махсуси Бедил, ки сифати ғамро бозгӯ мекунанд, мепардохт.

2. Агар муаллифи диссертатсия ба таҳқиқи қиёсии назари Бедил ба ғам бо назари дигар шоирони ҳамасри ӯ иқдом менамуд, вусъати нигоҳ ва амиқии андешаҳои шоир мушаххастар мешуд.

Мирсаидов Баҳром, номзади илмҳои филологӣ, дотсент, директори Китобхонаи вилоятии оммавии ба номи Тошҳоча Асирии вилояти Суғд.

Тақриз мусбат буда, зикр шудааст, ки рисола аз ду ҷиҳат дорои аҳамият ва дастгирист. Яқум, унвонҷӯ бо равиши нави нақд, яъне равшинохтии адабӣ ба омӯзиши масъалаи асосӣ пардохтааст. Дувум, мавзӯи таҳқиқотиро дар заминаи маснавиҳои Бедил, ки дар Тоҷикистон камтар мавриди пажӯҳиш қарор гирифтаанд, анҷом додааст.

Бо вучуди ин, дар фишурдаи диссертатсия баъзе камбудихо ва норасоихо ҷой доранд:

1. Агар дар диссертатсия таркибҳои махсуси ифодагари сифоти ғам дар фасли алоҳида таҳқиқ мегардид, ҷустуҷӯҳои илмии муҳаққиқро боз барҷастиаттару возеҳтар месохт.

2. Диссертант аз маснавиёти хурдҳаҷми Бедил, ки ба мавзӯи меҳвари пажӯҳиш пайванд мегиранд, сарфи назар кардааст ва онҳо аз доираи таҳқиқот берун мондаанд.

Ашӯрова Нодира, номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи адабиёти тоҷик ва журналистикаи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣ.

Осори Абулмаонӣ аз дер боз мавриди омӯзиш ва таҳқиқи донишмандон қарор дорад. Бо вучуди ин, наметавон гуфт, ки ҳама масоили марбут ба эҷодиёти ӯ пурра ҳалли ҳудро ёфтаанд. Аз ҷумла, масъалаи таҳқиқи яке аз мафҳумҳои калидии шеърӣ Бедил “ғам”, ки Салимиён Озар Саидзод ба он даст задааст, дар адабиётшиносии тоҷик қомилан навад ва бесобиқа буда, барои таҳқиқи равшинохтии осори адабӣ, бахусус осори манзум, роҳ мекушояд.

Камбудихо, ки дар рисола дида мешаванд, чузъӣ буда, қимати онро кам намекунанд. Тавсия дода мешавад, ки хатоҳои имлоӣ ислоҳ ва китобнома боназардошти адабиёти солҳои охир ҷоп шуда, мукамалтар гардад.

Александр Хайзер, профессор, доктори илмҳои филологӣ, Ҷамъияти Олмону Тоҷикистон, Берлин.

Бо вучуди анҷом ёфтани таҳқиқоти густурда дар адабиётшиносии тоҷик, ханӯз масъалаҳои камтаҳқиқ ва дастнахӯрда хеле зиёданд. Мавзӯи ғам ва ҷойгоҳи он дар адабиёти форсӣ-тоҷикӣ аз шумори ҳамин гуна мавзӯот аст. Таҳқиқи мавзӯи мавриди назар дар адабиётшиносии тоҷик бо сайёи Салимиён Озар Саидзод оғоз шудааст.

Ба таври куллӣ, диссертант муваффақ шудааст, ки таҳқиқи ин масъалаи муҳими адабиётшиносию дар сатҳи лозим ба анҷом расонад. Илова бар ин, диссертант ҳангоми таҳлили абёти шоир, ки ба мавзӯи таҳқиқ рабт доранд, ҳунар ва наоварию Абулмаониро ба таври эътимодбахш нишон медиҳад, ки дар натиҷа диссертатсия аҳамияти бештар касб мекунад.

Муваффақияти пажӯҳишгар беш аз ҳама, дар равиши дурусти омӯзиши мавзӯ, андешаи амиқ, густурдагии таҳқиқ, ҳамчунин забони махсус ва услуби комили баён ифода меёбад.

Аз камбудии диссертатсия метавон ба муфассал будани қисмати “мубрамият ва зарурати интиҳоби мавзӯи таҳқиқот” ва баъзе хатоҳои имлоӣ ишора кард.

Муқарризони расмӣ дар баробари муайян кардани баъзе нуқсонҳои автореферати диссертатсия (тоҷикӣ ва русӣ) муҳими ҷанбаҳои назариявӣ амалӣ, наоварӣ ва дастовардҳои шоёни диссертантро низ таъкид кардаанд.

Интиҳоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар бо он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони варзида дар соҳаи адабиётшиносӣ буда, дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф карданд, ки мазмун ва муҳтавои онҳо ба мавзӯи диссертатсияи мазкур наздикӣ дорад. Муассисаи пешбар яке аз муассисаҳои бонуфузи илмии соҳаи филология дар ҷумҳурӣ ба шумор рафта, бо мутахассисони варзидаи худ дар самти таҳқиқу таҳлили масоили умдаи адабиётшиносӣ, баҳусус дар муайян намудани мақом ва вijaғиҳои зиндагиномаи ҷеҳраҳои адабӣ, баррасии анвои шеърӣ онҳо, дар маҷмӯъ, таърихи адабиёт хеле маъруф гардидааст.

Шӯрои диссертатсионӣ таъкид менамояд, ки муҳаққиқ дар асоси маводи зарурӣ мавзӯро ба таври дақиқ мавриди таҳлил ва баррасӣ қарор додааст.

Арзиши назариявӣ таҳқиқот. Диссертатсия ҳангоми таҳқиқу баррасии масъалаҳои гуногуни адабиётшиносӣ, аз ҷумла зимни омӯзиши масоили равоншинохтии осори адабӣ мусоидат хоҳад кард. Натиҷаҳои бадастомада

барои муҳаққиқоне, ки минбаъд ба пажӯҳиши ҳамин гуна масъалаҳои асарҳои бадеӣ иқдом менамоянд, маводи фаровони назарӣ дода метавонад. Инчунин, натиҷаҳои таҳқиқ барои пур кардани ҳалои адабиётшиносии муосири тоҷик мусоидат намуда, барои таҳқиқи минбаъдаи масоили равшаншиносии адабиёти бадеӣ роҳ ҳамвор мекунад.

Аҳамияти амалии таҳқиқот. Маводи диссертатсияро метавон ҳангоми таълифи фаслҳои гуногуни китобҳои дарсӣ ва дастурҳои таълимӣ, инчунин мақолаву рисолаҳои илмӣ ҳамчун манбаъ истифода бурд. Инчунин натиҷаҳои бадастомада барои донишҷӯёни риштаи филологӣ зимни таълими курсу семинарҳои тахассусӣ ҳамчун маводи лексионӣ ва машғулиятҳои амалӣ хидмат карда метавонанд.

Саҳми фардии муҳаққиқ дар он зухур меёбад, ки бори аввал таҳқиқи мавзӯи “Мафҳуми “ғам” ва омилҳои ғамбарангез дар маснавиёти Мирзо Абдулқодирӣ Бедил” ба шакли таҳқиқоти диссертатсионӣ анҷом дода шудааст. Дар диссертатсия бори нахуст таҳлили равшаншинохтии назм дар адабиётшиносии тоҷик мавриди пажӯҳиш қарор гирифтааст.

Чаласаи Шӯрои диссертатсионии 6D. КОА-028-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни рӯзи 06-и майи соли 2021 дар бораи ба Салимиён Озар Саидзод додани дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯи ихтисоси 10.01.01. -Адабиёти тоҷик қарор қабул кард.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар Шӯрои диссертатсионӣ аз шумораи умумии нафар аъзои Шӯрои диссертатсионӣ, нафар иштирок дошт, ки аз ин нафар аз рӯи ихтисоси 10.01.01.– Адабиёти халқҳои мамлакатҳои хориҷӣ (адабиёти тоҷик) мебошанд. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарafdор» нафар, «зид» нест «барғаҳои безътибор» нест.

Баромади Салимиён Озар Саидзод дар мавзӯи “Мафҳуми “ғам” ва омилҳои ғамбарангез дар маснавиёти Мирзо Абдулқодирӣ Бедил” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯи ихтисоси 10.01.01. - Адабиёти тоҷик, тақризи муассисаи пешбар, баромади муқарризони расмӣ, доктори илмҳои филологӣ, профессор Саидҷаъфаров Озод ва номзади илмҳои филологӣ, дотсент Муҳаммадиев Шамсиддин ва тақризҳо ба авторефератро шунида, муҳокима карда, Шӯрои диссертатсионӣ дар асоси натиҷаҳои овоздиҳии пинҳонӣ, хулосаи қабулкардаи худ оид ба диссертатсия дар бораи асолат, арзиш, навоарӣ ва натиҷаҳои бадастovarдаи диссертант

қарор қабул мекунад:

1. Диссертатсияи Салимиён Озар Саидзод дар мавзӯи “Мафҳуми “ғам” ва омилҳои ғамбарангез дар маснавиёти Мирзо Абдулқодири Бедил” барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01. - Адабиёти тоҷик ба талаботи банди 2 ва зербандҳои 10 ва 11 «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ (дотсент, профессор)»-и Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26-уми октябри соли 2016, №505 тасдиқ шудааст, қомилан мувофиқат мекунад.

2. Мақолаҳои илмии ҷопкардаи муаллиф мазмуну мундариҷаи диссертатсияро пурра инъикос менамоянд.

3. Ба Салимиён Озар Саидзод дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01 –Адабиёти тоҷик дода шавад.

4. Аз Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон хоҳиш карда мешавад, ки ба Салимиён Озар Саидзод дипломи дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯи ихтисоси 10.01.01. - Адабиёти тоҷикро диҳад.

Раиси Шӯрои диссертатсионӣ,
доктори илмҳои филологӣ, профессор

[Signature] Худойодов А. О.

Котиби илмии Шӯрои диссертатсионӣ,
номзади илмҳои филологӣ, дотсент

[Signature]

Мирзоалиева А. Ш.

06 майи соли 2021.